Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PEDRA CRUZA VILLALÓNA,
predstavljeni 2. julija 2015 [1]

**Zadeva C-245/14**

**Thomas Cook Belgium NV**
**proti**
**Thurner Hotel GmbH(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,**

**ki ga je vložilo Handelsgericht Wien (Avstrija))**

„Območje svobode, varnosti in pravice — Sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 1896/2006 — Postopek za evropski plačilni nalog — Člen 20(2) — Ponovna preučitev evropskega plačilnega naloga po izteku roka za vložitev ugovora — Neresnični ali nepravilni podatki — Nepristojnost sodišča, ki izda evropski plačilni nalog — Pojem ‚izjemne okoliščine'"

1. S to zadevo se Sodišču ponuja priložnost, da se – pravzaprav prvič – opredeli o pojmu „izjemne okoliščine" iz člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006 [2]. Gre zlasti za to, da se ugotovi, ali je v okviru postopka za evropski plačilni nalog morebitna nepristojnost sodišča, ki izda evropski plačilni nalog – ki jo povzroči to, da je morda podan dogovor o pristojnosti, ki je bil sklenjen med strankama in ni bil omenjen v obrazcu vloge za nalog – razlog, na podlagi katerega je zato, ker gre za „izjemne okoliščine", utemeljena ponovna preučitev tega naloga v primeru, v katerem je imel dolžnik, kot se zdi, možnost pravočasne vložitve ugovora zoper ta nalog, a tega ni storil.

## I – **Pravni okvir**

2. V uvodni izjavi 25 Uredbe št. 1896/2006 je navedeno:

„Po izteku roka za predložitev ugovora bi morala imeti tožena stranka v določenih izjemnih primerih pravico, da zahteva ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga. Taka ponovna preučitev v izjemnih primerih ne bi smela pomeniti, da bi imela tožena stranka dvakrat možnost vložiti ugovor zoper zahtevek. Med postopkom ponovne preučitve naj se vsebino zahtevka presoja le v delu, ki zadeva razloge, povezane z izjemnimi okoliščinami, ki jih je uveljavljala tožena stranka. Druge izjemne okoliščine bi lahko vključevale primer, ko evropski plačilni nalog temelji na neresničnih podatkih, navedenih v obrazcu za vlogo."

1 — Jezik izvirnika: španščina.

2 — Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL L 399, str. 1). V sklepu Novontech-Zala (C-324/12, EU:C:2013:205) je Sodišče že ugotovilo, da nespoštovanje roka za vložitev ugovora zoper evropski plačilni nalog zaradi napačnega ravnanja zastopnika tožene stranke ne upravičuje ponovne preučitve tega plačilnega naloga, saj tako nespoštovanje ne spada med izjemne okoliščine v smislu člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006. V sodbi eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144) je Sodišče ugotovilo, da se postopek iz člena 20 navedene uredbe ne uporabi, kadar plačilni nalog ni bil vročen na način, skladen z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 te uredbe.

3. Člen 16 navedene uredbe, naslovljen „Ugovor zoper evropski plačilni nalog“, določa:

„1. Tožena stranka lahko vloži ugovor zoper evropski plačilni nalog pri sodišču izvora na standardnem obrazcu F, kot je določen v Prilogi VI, ki ga prejme skupaj z evropskim plačilnim nalogom.

2. Ugovor se pošlje v 30 dneh od vročitve naloga toženi stranki.

3. Tožena stranka v ugovoru zgolj izjavi, da ugovarja zahtevku, brez navedbe razlogov za ugovor.

4. Ugovor se predloži v papirni obliki ali prek drugih sredstev komuniciranja, vključno z elektronskimi, ki so sprejemljiva za državo članico izvora in dostopna sodišču izvora.

[…]“

4. Člen 20 navedene uredbe, naslovljen „Ponovna preučitev v izrednih primerih“, določa:

„1. Po izteku roka iz člena 16(2) ima tožena stranka pravico pred pristojnim sodiščem države članice izvora zahtevati ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga, če:

(a) (i) je bil plačilni nalog vročen na enega od načinov iz člena 14,

in

(ii) vročitev brez njene krivde ni bila opravljena pravočasno, da bi ji omogočila pripraviti obrambo,

ali

(b) tožena stranka ni mogla ugovarjati zahtevku zaradi višje sile ali izrednih okoliščin, ki so nastopile brez njene krivde,

pod pogojem, da v vseh navedenih primerih ravna brez odlašanja.

2. Po izteku roka iz člena 16(2) ima tožena stranka ob upoštevanju zahtev te uredbe tudi pravico pred pristojnim sodiščem države članice izvora zahtevati ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga, če je bil plačilni nalog očitno napačno izdan ali zaradi drugih izjemnih okoliščin.

3. Če sodišče zavrne vlogo tožene stranke, ker ni podan noben od razlogov za ponovno preučitev iz odstavkov 1 in 2, evropski plačilni nalog ostane veljaven.

Če sodišče odloči, da je ponovna preučitev utemeljena iz enega od razlogov iz odstavkov 1 in 2, je evropski plačilni nalog ničen.“

## II – **Spor v glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje**

5. Pritožnica v postopku v glavni stvari, družba Thomas Cook Belgium NV (v nadaljevanju: Thomas Cook), je potovalna agencija s sedežem v Gentu (Belgija), ki ponuja raznovrstne storitve v turizmu. Družba Thomas Cook je 3. septembra 2009 z avstrijsko družbo Thurner Hotel GmbH (v nadaljevanju: Thurner Hotel) s sedežem v Söldnu (Avstrija) sklenila pogodbo, v kateri so bili dogovorjeni novi pogoji sodelovanja za poletno sezono 2010. Družba Thurner Hotel – ki je pod pogoji, dogovorjenimi v omenjeni pogodbi, ponujala turistične nastanitve v Söldnu – je, ker družba

Thomas Cook teh storitev ni plačala, potem pri Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Avstrija) zaprosila za izdajo evropskega plačilnega naloga zoper belgijsko potovalno agencijo za znesek, višji od 15.000 EUR. Pristojnost navedenega sodišča je utemeljila s tem, da je bil kraj izpolnitve obveznosti v Avstriji.

6. Družbi Thomas Cook je bil evropski plačilni nalog veljavno vročen 26. junija 2013. Omenjena družba v roku 30 dni, določenem v členu 16(2) Uredbe št. 1896/2006, ni vložila ugovora, ker je bila, kot trdi, zaposlena z raziskavami v svojih arhivih, da bi ugotovila, ali je zadevni plačilni nalog utemeljen.

7. Družba Thomas Cook je 25. septembra 2013 pri Bezirksgericht für Handelssachen Wien zaprosila za ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga v skladu s členom 20(2) Uredbe št. 1896/2006. Družba Thomas Cook je v bistvenem trdila, da je zadevni nalog izdalo nepristojno sodišče, saj v skladu s splošnimi pogodbenimi pogoji, dogovorjenimi med strankama, velja dogovor o pristojnosti, na podlagi katerega so pristojna sodišča v Gentu (Belgija). Meni, da je bil evropski plačilni nalog izdan neustrezno in da bi moral biti v skladu s členom 20(3) Uredbe št. 1896/2006 razglašen za ničen, ker je nepristojnost sodišča, ki ga je izdalo, razlog za ponovno preučitev v skladu s členom 20(2) te uredbe.

8. Bezirksgericht für Handelssachen Wien je s sklepom z dne 28. oktobra 2013 zavrnilo zahtevo družbe Thomas Cook za ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga. Družba Thomas Cook je zoper ta sklep o zavrnitvi pri predložitvenem sodišču pravočasno vložila pritožbo. Družba Thomas Cook se je za utemeljitev te pritožbe sklicevala na uvodno izjavo 25 Uredbe št. 1896/2006, v kateri je kot „izjemna okoliščina“ za namene člena 20(2) te uredbe izrecno opredeljeno dejstvo, da vloga za evropski plačilni nalog temelji na neresničnih podatkih, navedenih v obrazcu za vlogo. Meni, da v tej zadevi Bezirksgericht für Handelssachen Wien ni sprevidelo, da so na podlagi splošnih pogodbenih pogojev, dogovorjenih med strankama, pristojna sodišča v Gentu (Belgija), in ne avstrijska sodišča. Po mnenju družbe Thomas Cook bi moralo navedeno sodišče ugotoviti, da je bil evropski plačilni nalog očitno napačno izdan v smislu člena 20(2) navedene uredbe.

9. Handelsgericht Wien je odločilo, da se postopek prekine in Sodišču predložita ti vprašanji za predhodno odločanje:

„1. Ali je treba Uredbo (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog razlagati tako, da lahko tožena stranka vloži zahtevo za ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga s strani sodišča v skladu s členom 20(2) Uredbe (ES) št. 1896/2006 tudi takrat, če ji je bil plačilni nalog sicer veljavno vročen, ampak ga je na podlagi podatkov o pristojnosti na obrazcu za vlogo izdalo nepristojno sodišče?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali gre za izjemne okoliščine v smislu člena 20(2) Uredbe (ES) št. 1896/2006 v skladu z uvodno izjavo 25 Sporočila Komisije z dne 7. februarja 2006 (2004/0055), če je bil evropski plačilni nalog izdan na podlagi podatkov na obrazcu za vlogo, ki se pozneje lahko izkažejo za nepravilne, zlasti če je od njih odvisna pristojnost sodišča?“

10. V tej zadevi so pisna stališča predložile družba Thurner Hotel, avstrijska, portugalska in nemška vlada ter Evropska komisija. Družba Thomas Cook je svoja pisna stališča predložila po izteku za to določenega roka, zaradi česar ta niso bila dopuščena. Obravnave, opravljene 16. aprila 2015 na predlog družbe Thomas Cook, se je udeležila le Komisija.

## III – **Povzetek stališč strank**

11. Družba Thurner Hotel najprej prereka trditve, ki jih je družba Thomas Cook v postopku v glavni stvari navedla v zvezi s tem, da domnevno ni vedela za neplačilo, ker ni prejela (ali vsaj ne v zahtevanem roku) ustreznih računov, zaradi česar – po besedah družbe Thomas Cook – ni mogla pravočasno oblikovati svojega ugovora. Drugič, družba Thurner Hotel prereka tudi to, da sta se stranki dogovorili, da so pristojna sodišča v Gentu. V vsakem primeru je bilo v njeni vlogi za evropski plačilni nalog jasno navedeno, da je sodišče, pri katerem je vložila to vlogo, pristojno na podlagi kraja izpolnitve pogodbenih obveznosti (na podlagi uporabe člena 5(1) Uredbe št. 44/2001), čemur bi družba Thomas Cook lahko ugovarjala v roku 30 dni.

12. Družba Thurner Hotel meni, da je treba sporno določbo (člen 20(2) Uredbe št. 1896/2006) razlagati ozko. Po njenem mnenju bi bilo to, da bi se na podlagi navedene določbe dopustilo sklicevanje na procesne ugovore, ki bi se lahko uveljavljali (in bi se morali uveljavljati) v roku, določenem za vložitev ugovora, v nasprotju z načelom pravne varnosti.

13. Avstrijska vlada se je prav tako izrekla za ozko razlago člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006, v skladu s katero se za „izjemne okoliščine“ ne bi mogle šteti okoliščine, na katere bi se dolžnik lahko skliceval že v ugovoru, s čimer se strinja tudi nemška vlada. Avstrijska vlada meni, da bi morali biti predmet ponovne preučitve iz člena 20(2) navedene uredbe le tisti evropski plačilni nalogi, ki so očitno protipravni ali so bili pridobljeni z goljufijo.

14. Portugalska vlada navaja, da je v skladu s členom 20(2) navedene uredbe ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga po izteku roka za vložitev ugovora mogoče zahtevati v dveh primerih: prvič, če je ob upoštevanju zahtev te uredbe jasno razvidno, da je bil ta nalog očitno napačno izdan, v smislu da ob izdaji tega naloga niso bile spoštovane zahteve za njegovo veljavnost, določene v Uredbi; in drugič, če so podane druge izjemne okoliščine. Portugalska vlada meni, da je namen roka za ugovor, določenega v členu 16(2) Uredbe št. 1896/2006, omogočiti izpodbijanje zakonitosti ali veljavnosti terjatve, katere izvršitev se želi doseči, kadar evropski plačilni nalog izpolnjuje zahteve za veljavnost, določene v navedeni uredbi. Nasprotno pa naj bi bil namen ponovne preučitve iz člena 20(2) te uredbe preprečitev izvršitve plačilnih nalogov, ki so bili izdani ob nespoštovanju zahtev Uredbe. Portugalska vlada meni, da pomeni izdaja naloga s strani nepristojnega sodišča kršitev bistvene zahteve za veljavnost in da bi morala biti izpodbojna tudi po izteku roka, določenega v členu 16 navedene uredbe.

15. Komisija predlaga, naj se na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovori pritrdilno, v smislu, da je bil nalog, če ga je dejansko izdalo mednarodno nepristojno sodišče, glede na zahteve Uredbe št. 1896/2006 izdan napačno, zaradi česar obstaja možnost zahtevati ponovno preučitev iz člena 20(2) te uredbe. Na drugo vprašanje za predhodno odločanje pa naj bi bilo treba odgovoriti z razjasnitvijo tega, ali je bil nalog izdan „očitno“ napačno. V primeru mednarodne pristojnosti ni tako, da je v večini primerov „očitno“, ali je sodišče, ki nalog izda, pristojno ali ne. Po mnenju Komisije bi bilo torej v nasprotju z namenom Uredbe, če bi se sodišču naložilo, da za izdajo naloga v vsakem primeru izčrpno preuči, ali je pristojno.

16. Komisija predlaga, naj se obseg člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006 omeji v smislu, kot je določeno v Uredbi št. 1215/2012 [3], tako da je evropski plačilni nalog mogoče izpodbijati tudi po izteku roka za vložitev ugovora, kadar so bile kršene določbe o določitvi mednarodne sodne pristojnosti, ki so posebej namenjene zaščiti šibkejše stranke v pravnem razmerju, ali v primerih, določenih v členu 24

3 — Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, str. 1).

Uredbe št. 1215/2012 (izključna pristojnost), na katerega napotuje člen 45(1)(e)(ii) te uredbe. V nobenem od teh primerov ni mogoče zajeti morebitne kršitve dogovora o pristojnosti, kot je ta, za katerega se zdi, da je podlaga za obravnavani spor, tako da ni mogoče reči, da je bil nalog „očitno“ napačno izdan.

17. Zato je po mnenju Komisije treba preveriti le še, ali so podane „druge izjemne okoliščine“ v smislu člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006. Komisija predlaga ozko razlago tega pojma, v skladu s katero bi se nanašal le na primere namernih zlorab postopka za evropski plačilni nalog, kar pa je treba preveriti v vsakem primeru [4].

18. Nemška vlada meni, da vsak nepravilen ali neresničen podatek na obrazcu za vlogo ne more biti zadosten razlog za izpodbijanje te vloge na podlagi člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006. Ponovna preučitev evropskega plačilnega naloga naj bi bila upravičena le, če je ob tehtanju interesov obeh strank razvidno, da bi bila njegova izvršitev za eno od njiju nevzdržna („unerträglich“). Nemška vlada poleg tega navaja sklep Novontech-Zala [5], ki se nanaša na člen 20 Uredbe št. 1896/2006 in v katerem je Sodišče v zvezi s 30-dnevnim rokom za vložitev ugovora ugotovilo, da „[k]adar […] je bil rok […] prekoračen zaradi nezadostne skrbnosti zastopnika tožene stranke, tak položaj, ki bi se mu bilo mogoče zlahka izogniti, ne more spadati med izredne ali izjemne okoliščine v smislu [člena 20(1)(b) in (2)]“. Nemška vlada meni, da je treba iz tega razlogovanja izpeljati tudi, da se za „izjemne okoliščine“ ne šteje nekaj, čemur bi se bilo mogoče zlahka izogniti. Poleg tega naj bi bila dopustitev, da se evropski plačilni nalog, zoper katerega bi se lahko v določenem roku vložil ugovor (za katerega v skladu s členom 16(3) ni treba niti navesti razlogov), lahko ponovno preuči, v nasprotju s cilji Uredbe št. 1896/2006 (zlasti s hitrostjo postopka in zmanjšanjem stroškov postopka).

19. Nemška vlada meni, da dejstvo, da se prosilec za izdajo evropskega plačilnega naloga in druga stranka ne sporazumeta glede mednarodne sodne pristojnosti, nikakor ni nekaj „izjemnega“; poleg tega naj bi v obravnavani zadevi družba Thomas Cook lahko z vložitvijo ugovora brez večjih težav uveljavljala neobstoj pristojnosti sodišča, ki je izdalo nalog. Nemška vlada končno meni, da je sodišče, ki je nazadnje izdalo nalog, čeprav ni bilo mednarodno pristojno, v vsakem primeru nepristranski in neodvisen organ države članice in da ni razloga, zakaj s svojo odločitvijo ne bi upoštevalo ali kršilo interese družbe Thomas Cook.

## IV – **Presoja**

### A – *Uvodni preudarki*

20. Predložitveno sodišče je Sodišču predložilo dve vprašanji za predhodno odločanje. S prvim vprašanjem sprašuje, ali je na podlagi člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006 mogoče vložiti zahtevo za ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga, ki ga je na podlagi podatkov o pristojnosti, navedenih na obrazcu za vlogo, izdalo nepristojno sodišče; z drugim vprašanjem (ki je bilo postavljeno za primer, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen) pa želi izvedeti, ali gre pri dejstvu, da je bil nalog izdan na podlagi podatkov o pristojnosti, ki se pozneje lahko izkažejo za nepravilne, za „izjemne okoliščine“ v smislu navedene določbe.

4 — Po njenem mnenju se zdi, da v obravnavani zadevi, v kateri je družba Thurner Hotel mednarodno sodno pristojnost Bezirksgericht für Handelssachen Wien utemeljevala na kraju izpolnitve pogodbenih obveznosti v skladu s členom 5 Uredbe št. 44/2001, ne gre za tak primer.

5 — C-324/12, EU:C:2013:205, točka 21.

21. Menim, kot v svojih pisnih stališčih predlaga tudi nemška vlada, da je mogoče obe vprašanji združiti v eno samo, tako preoblikovano vprašanje:

„Ali je treba člen 20(2) Uredbe št. 1896/2006 v povezavi z uvodno izjavo 25 te uredbe razlagati tako, da gre pri dejstvu, da je bil evropski plačilni nalog izdan na podlagi podatkov na obrazcu za vlogo, ki se pozneje izkažejo za nepravilne, še posebej, če je od njih odvisna pristojnost sodišča, za „izjemne okoliščine“, zaradi katerih tožena stranka, ki ji je bil ta nalog veljavno vročen, lahko vloži zahtevo za njegovo ponovno preučitev s strani sodišča?“

B – *Preučitev vprašanja*

22. Člen 20(2) Uredbe št. 1896/2006, naslovljen „Ponovna preučitev v izrednih primerih“, določa, da ima „[p]o izteku roka iz člena 16(2) […] tožena stranka ob upoštevanju zahtev te uredbe tudi pravico pred pristojnim sodiščem države članice izvora zahtevati ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga, če je bil plačilni nalog očitno napačno izdan ali zaradi drugih izjemnih okoliščin“, ki bi v skladu z uvodno izjavo 25 te uredbe, na katero se izrecno sklicuje predložitveno sodišče [6], lahko vključevale primer, „ko evropski plačilni nalog temelji na neresničnih podatkih, navedenih v obrazcu za vlogo“.

23. Menim torej, da tako zahteva iz samega člena 20(2) Uredbe št. 1896/2006, da mora biti „[evidentno]“, da je bil nalog „očitno napačno izdan“, kot tudi navedba iz uvodne izjave 25 te uredbe, da „ponovna preučitev v izjemnih primerih ne bi smela pomeniti, da bi imela tožena stranka dvakrat možnost vložiti ugovor zoper zahtevek“, govorita v prid tezi, da mora biti možnost „ponovne preučitve v izjemnih okoliščinah“ predmet ozke razlage. Zato se načeloma strinjam z nemško vlado, da ni vsak neresničen ali nepravilen podatek na obrazcu za vlogo lahko razlog, na podlagi katerega je upravičena ponovna preučitev evropskega plačilnega naloga v skladu s členom 20(2) Uredbe št. 1896/2006.

24. Proti obširni uporabi možnosti, predvidene izključno za izjemne primere, govori tudi ureditev postopka za evropski plačilni nalog, v okviru katerega ima dolžnik na splošno le eno možnost, da nasprotuje terjatvi upnika – ugovor iz člena 16 Uredbe št. 1896/2006 – vendar pa zanjo prav zato velja zelo malo formalnih zahtev (ugovor mora biti vložen pisno v roku 30 dni) in nobena vsebinska zahteva (ni treba navesti razlogov) [7].

25. Zato menim, da je treba člen 20(2) v povezavi z uvodno izjavo 25 navedene uredbe razlagati ozko, glede česar se strinjajo vse intervenientke, ki so predložile pisna stališča, razen portugalske vlade.

26. V okoliščinah, kakršne so te iz obravnavane zadeve, to pomeni, da se glede podatkov, ki jih je prosilec za izdajo naloga navedel na obrazcu za vlogo, ne bi smela dopustiti ponovna preučitev, če je dolžnik (zlasti kadar gre, kot v obravnavani zadevi, za poslovni subjekt) že ob preučitvi evropskega plačilnega naloga, ki mu je bil veljavno vročen, lahko ugotovil, da so podatki, na katerih je svoje odločanje utemeljilo sodišče, ki ga je izdalo (torej podatki, ki jih je navedel prosilec za izdajo naloga), nepravilni, nenatančni ali neresnični. Strinjam se torej z družbo Thurner Hotel in avstrijsko vlado, da za „izjemne okoliščine“, na podlagi katerih bi bila upravičena ponovna preučitev naloga, ni mogoče šteti tistih neresničnih ali nepravilnih podatkov, ki bi jih dolžnik lahko prerekal z ugovorom. Nazadnje

6 — V besedilu drugega vprašanja za predhodno odločanje se Handelsgericht Wien sklicuje na „uvodno izjavo 25 Sporočila Komisije z dne 7. februarja 2006 (2004/0055)“. Sklepam, da se sklicuje na Spremenjeni predlog Uredb[e] Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. februarja 2006 o postopku za evropski plačilni nalog (KOM(2006) 57 final), s katerim je bila v besedilo vključena uvodna izjava 25 trenutno veljavne Uredbe.

7 — Ugovor ima v skladu s členom 17(1) Uredbe št. 1896/2006 načeloma to posledico, da se postopek nadaljuje pred pristojnimi sodišči države članice izvora v skladu s pravili običajnega civilnega postopka. V okviru tega postopka je na primer mogoče razpravljati o vprašanju mednarodne sodne pristojnosti in konkretno – kar zadeva obravnavano zadevo – o veljavnosti in učinkih dogovora o pristojnosti, sklenjenega med strankama.

menim, da morajo biti „neresnični podatki“, na katere se sklicuje uvodna izjava 25 Uredbe št. 1896/2006, omejeni na tiste podatke, katerih neresničnost ali nepravilnost se izkaže ali jo dolžnik lahko ugotovi šele po dokončnem izteku roka iz člena 16(2) navedene uredbe, o čemer pa mora v vsakem primeru presoditi nacionalno sodišče.

27. Moj vmesni sklep je torej mnenje, da je za „izjemne okoliščine“, zaradi katerih dolžnik lahko zahteva ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga v skladu s členom 20(2) Uredbe št. 1896/2006, mogoče šteti le dejstvo, da ta nalog temelji na podatkih na obrazcu za vlogo, ki so se za neresnične ali nepravilne izkazali šele po dokončnem izteku roka za vložitev ugovora, kar pa mora v vsakem primeru dokazati dolžnik. Povedano drugače, če nalog temelji na podatkih na obrazcu, katerih neresničnost ali nepravilnost bi dolžnik lahko ugotovil v roku, ki je v členu 16(2) navedene uredbe določen za vložitev ugovora – o čemer presodi nacionalno sodišče – niso podane „izjemne okoliščine“, zaradi katerih je upravičena ponovna presoja.

28. Menim, da iz razlogov, ki jih bom pojasnil spodaj, tudi dejstvo, da je od neresničnih ali nepravilnih podatkov na obrazcu za vlogo odvisna pristojnost sodišča, ki izda nalog – na ta primer se konkretno sklicuje Handelsgericht Wien – ne privede do drugačne ugotovitve.

29. Kot je navedeno v uvodni izjavi 16 Uredbe št. 1896/2006, bi moralo „[s]odišče […] na podlagi v vlogi navedenih podatkov preučiti zahtevek [za izdajo evropskega plačilnega naloga], vključno z vprašanjem pristojnosti“, pri čemer ni potrebno, da to preučitev opravi sodnik.[8] Med zahtevami, ki jih mora v skladu s členom 8 Uredbe št. 1896/2006 na podlagi ustreznega obrazca preučiti sodišče, ki mu je predložena vloga za evropski plačilni nalog, je tudi mednarodna sodna pristojnost (člen 6 navedene uredbe). V tem smislu tisti, ki preuči vlogo za evropski plačilni nalog, preveri le, ali je številčna oznaka (od trinajstih možnih) temelja pristojnosti sodišča, ki jo je prosilec za izdajo naloga navedel na obrazcu A iz Priloge I k Uredbi št. 1896/2006, verjetna glede na določbe Uredbe št. 44/2001[9], na katero se v zvezi s sodno pristojnostjo sklicuje člen 6(1) Uredbe št. 1896/2006[10].

30. Po drugi strani se dolžnika ob vročitvi evropskega plačilnega naloga s formularjem E iz Priloge V k Uredbi št. 1896/2006 v točki (c) nazorno obvesti ne le o možnosti vložitve ugovora v roku 30 dni in o posledicah nevložitve, ampak tudi o tem, da „je bil ta nalog izdan izključno na podlagi podatkov, ki jih je navedla tožeča stranka[, in da s]odišče teh podatkov ni preverjalo“.

31. Zato je v obravnavanem primeru glede na to, da je bil v skladu z navedbami predložitvenega sodišča plačilni nalog družbi Thomas Cook veljavno vročen, mogoče šteti, da je omenjena družba od vročitve (trenutek, od katerega začne teči rok za vložitev ugovora) vedela, da je bil ta nalog izdan zgolj na podlagi podatkov, ki jih je družba Thurner Hotel navedla na obrazcu A iz Priloge I k Uredbi št. 1896/2006. Zato – čeprav v spisu ni podatka, ali je družba Thomas Cook dejansko prejela kopijo zadevnega obrazca A – je ta belgijska družba lahko predpostavila, da družba Thurner Hotel v svoji vlogi sodišča ni obvestila o obstoju dogovora o pristojnosti, sklenjenega med strankama (ker je nalog izdalo avstrijsko sodišče, in ne eno od sodišč v Gentu), in da načeloma tisti, ki je preučitev opravil na podlagi podatkov na obrazcu, ni nujno vedel o obstoju tega dogovora[11].

8 — Še več, skladno s členom 8 Uredbe št. 1896/2006 je dopustno celo, da se ta preučitev opravi v obliki avtomatiziranega postopka.

9 — Kar zadeva obravnavano zadevo (v kateri ni vpleten noben potrošnik), člen 6(1) Uredbe št. 1896/2006 konkretno določa, da se „[p]ri uporabi te uredbe […] pristojnost določi v skladu z ustreznimi pravili prava Skupnosti, zlasti v skladu z Uredbo (ES) št. 44/2001“. Uredba št. 44/2001 Sveta z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42), je bila z učinkom od 10. januarja 2015 nadomeščena z Uredbo št. 1215/2012, ki pa se ob nastanku dejstev v tej zadevi ni uporabljala.

10 — Kot se je izrazil Kormann, je „preizkus verjetnosti mogoč le v primerjavi s podatki v zvezi z glavno terjatvijo“ (J. M. Kormann, *Das neue Europäische Mahnverfahren im Vergleich zu den Mahnverfahren in Deutschland und Österreich*. Jena: Jenaer Wissenschaftliche Verlagsgesellschaft, 2007, str. 96).

11 — Upoštevati je treba, da mora v skladu s členom 7(2)(e) Uredbe št. 1896/206 prosilec za izdajo evropskega plačilnega naloga v tej fazi predložiti le *opis* dokazov v podporo zahtevku, tako da je več kot verjetno, da sodišče, pri katerem je bila vloga vložena, ob preučitvi iz člena 8 nima na voljo niti pogodbe, ki sta jo sklenili stranki.

32. V zvezi s tem poleg tega menim, da glede na to, da je v členu 24 Uredbe št. 44/2001 na splošno dopuščen tihi dogovor o pristojnosti, če se tožena stranka spusti v postopek pred sodiščem, ki ni sodišče, o katerem sta se stranki sprva dogovorili [12], dejstva, da je prosilec za izdajo evropskega plačilnega naloga – v pričakovanju odziva dolžnika – kot navezno okoliščino za pristojnost avstrijskega sodišča navedel kraj izpolnitve obveznosti (člen 5(1) Uredbe št. 44/2001 [13]), ni mogoče brez nadaljnjega označiti za „neresničen podatek“ v smislu zgoraj navedene uvodne izjave 25. Kot je Sodišče že ugotovilo v zvezi z enakovrednimi določbami Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Bruseljska konvencija) [14], „ni razloga, povezanega s splošnim sistemom ali cilji Konvencije, da bi se štelo, da strankam dogovora o pristojnosti v smislu člena 17 [člen 23 Uredbe št. 44/2001], ni dovoljeno, da svoj spor prostovoljno predložita drugemu sodišču, kot je to, določeno v tem dogovoru“ [15].

33. Prav tako je treba upoštevati, da sam obstoj takega dogovora v splošnih pogodbenih pogojih, dogovorjenih med strankama, ne pomeni, da je ta veljaven v skladu s členom 23 navedene uredbe [16]. Presoja njegove formalne veljavnosti v primeru spora med strankama bi od sodnika, ki odloča v zadevi, zahtevala bolj poglobljeno preučitev, kot je ta, ki jo je treba opraviti v okviru člena 8 Uredbe št. 1896/2006, čeprav se ga v obrazcu za vlogo za evropski plačilni nalog obvesti o obstoju takega dogovora. Zato menim, da prosilec za izdajo evropskega plačilnega naloga, če ima dvome o veljavnosti ali učinkovanju dogovora o pristojnosti, vključenega v splošne pogodbene pogoje, ni obvezan, da se nanj sklicuje v obrazcu, s katerim zahteva izdajo evropskega plačilnega naloga, saj o teh vidikih v okviru postopka za evropski plačilni nalog v nobenem primeru ne bo mogoče razpravljati.

34. Zato menim, da je v teh okoliščinah za „izjemne okoliščine“, na podlagi katerih dolžnik lahko zahteva ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga v skladu s členom 20(2) Uredbe št. 1896/2006, mogoče šteti le dejstvo, da ta nalog temelji na podatkih na obrazcu za vlogo, ki so se za neresnične ali nepravilne izkazali šele po dokončnem izteku roka za vložitev ugovora, čeprav je od teh podatkov odvisna pristojnost sodišča, zlasti kadar prosilec za izdajo naloga ni omenil domnevnega dogovora o pristojnosti, sklenjenega med strankama.

35. Zato menim, da je treba na vprašanji za predhodno odločanje, ki ju je postavilo Handelsgericht Wien, odgovoriti tako, da je treba v okoliščinah te zadeve člen 20(2) Uredbe št. 1896/2006 v povezavi z uvodno izjavo 25 te uredbe razlagati tako, da pri samem dejstvu, da je bil evropski plačilni nalog izdan na podlagi neresničnih ali nepravilnih podatkov na obrazcu za vlogo, čeprav je od teh podatkov odvisna pristojnost sodišča – zlasti kadar prosilec za izdajo naloga ni omenil domnevnega dogovora o pristojnosti, sklenjenega med strankama – ne gre za „izjemne okoliščine“, na podlagi katerih lahko

12 — V skladu s členom 24 navedene uredbe je dopustno, da kljub obstoju dogovora o pristojnosti, sklenjenega med strankama, tožeča stranka tožbo vloži pred drugim sodiščem, ne tem, o katerem je bilo dogovorjeno, in tožena stranka tiho sprejme pristojnost tega sodišča s tem, da se pred njim spusti v postopek; s tem je dogovor o pristojnosti, ki sta ga stranki morebiti sklenili prej, veljavno brez učinka (razen v primerih izključne pristojnosti v skladu s členom 22 Uredbe št. 44/2001). V tem smislu je Sodišče, konkretno v povezavi s postopkom za evropski plačilni nalog, že ugotovilo, da „ugovora zoper evropski plačilni nalog, s katerim se ne ugovarja pristojnosti sodišča države članice izvora, ni mogoče šteti za spustitev v postopek v smislu člena 24 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001“, in sicer niti v primeru, če je tožena stranka v ugovoru navedla razloge, ki se nanašajo na glavno stvar (sodba Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393). Na splošno o členu 24 glej tudi sodbo Cartier parfums-lunettes in Axa Corporate Solutions assurances (C-1/13, EU:C:2014:109, točka 34 in naslednje).

13 — Pri tem je treba upoštevati tudi to, da družba Thurner Hotel zanika obstoj dogovora o pristojnosti, na katerega se sklicuje družba Thomas Cook (glej točki 2 in 3 pisnih stališč družbe Thurner Hotel).

14 — UL 1972, L 299, str. 32, kakor je bila spremenjena s poznejšimi konvencijami o pristopu novih članic k tej konvenciji.

15 — Sodba Elefanten Schuh (150/80, EU:C:1981:148, točka 10). Glej tudi sodbo ČPP Vienna Insurance Group (C-111/09, EU:C:2010:290, točka 21 in naslednje). Tu je treba je prav tako spomniti, da s členom 35(1) Uredbe št. 44/2001 ni preprečeno priznanje odločbe, sprejete ob nespoštovanju dogovora o pristojnosti, sklenjenega v skladu s pogoji iz člena 23 te uredbe. Preprečeno je le priznanje odločb, sprejetih ob kršitvi določb oddelkov 3 (pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovanjem), 4 (pristojnost za potrošniške pogodbe) ali 6 (izključna pristojnost) poglavja II navedene uredbe, ali v primeru iz člena 72 te uredbe.

16 — V zvezi s tem glej P. Mankowski, „Artikel 23 Brüssel I-VO“, v T. Rauscher (ur.): *Europäisches Zivilprozess- und Kollisionsrecht - EuZPR / EuIPR*. München: Sellier, 2006, str. 411 in naslednje, zlasti točka 16 in naslednje.

tožena stranka, ki ji je bil ta nalog veljavno vročen, vloži zahtevo za njegovo ponovno preučitev s strani sodišča, pri čemer pa mora biti dolžniku omogočeno, da pred nacionalnim sodiščem dokaže, da se je o neresničnosti ali nepravilnosti podatkov na obrazcu za vlogo lahko seznanil šele po dokončnem izteku roka za vložitev ugovora, določenega v členu 16(2) navedene uredbe.

## V – **Predlog**

36. Ob upoštevanju zgornjih preudarkov Sodišču predlagam, naj na vprašanji, ki ju je postavilo Handelsgericht Wien, odgovori tako:

Člen 20(2) Uredbe št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog v povezavi z uvodno izjavo 25 te uredbe je treba v okoliščinah te zadeve razlagati tako, da pri samem dejstvu, da je bil evropski plačilni nalog izdan na podlagi neresničnih ali nepravilnih podatkov na obrazcu za vlogo, čeprav je od teh podatkov odvisna pristojnost sodišča – zlasti kadar prosilec za izdajo naloga ni omenil domnevnega dogovora o pristojnosti, sklenjenega med strankama – ne gre za „izjemne okoliščine“, na podlagi katerih lahko tožena stranka, ki ji je bil ta nalog veljavno vročen, vloži zahtevo za njegovo ponovno preučitev s strani sodišča, pri čemer pa mora biti dolžniku omogočeno, da pred nacionalnim sodiščem dokaže, da se je o neresničnosti ali nepravilnosti podatkov na obrazcu za vlogo lahko seznanil šele po dokončnem izteku roka za vložitev ugovora, določenega v členu 16(2) navedene uredbe.